

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie: „Akt o jednolitym rynku – określenie brakujących środków” (opinia dodatkowa)

(2014/C 67/09)

Sprawozdawca: **Benedicte FEDERSPIEL**

Współsprawozdawcy: **Martin SIECKER i Ivan VOLEŠ**

Dnia 14 lutego 2013 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny postanowił, zgodnie z art. 29 ust. 2 regulaminu wewnętrznego, sporządzić opinię w sprawie:

„Akt o jednolitym rynku – określenie brakujących środków”

(opinia dodatkowa).

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię dnia 2 października 2013 r.

Na 493. sesji plenarnej w dniach 16–17 października 2013 r. (posiedzenie z 16 października) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 119 do 4 – 13 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wprowadzenie

1.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) śledzi inicjatywy Komisji służące ożywieniu jednolitego rynku od 2010 r., kiedy pojawiły się one po raz pierwszy. W opinii w sprawie Aktu o jednolitym rynku I⁽¹⁾ wskazał szereg środków, których jego zdaniem zabrakło w propozycjach Komisji⁽²⁾. Należy mieć na uwadze komentarze i wnioski zawarte w dokumencie „Sprawozdanie na temat obywatelstwa UE – 2010 r. Usuwanie przeszkód w zakresie praw obywatelskich UE”⁽³⁾. EKES zwraca uwagę Komisji na to, że dziś mamy do czynienia z większą liczbą przeszkód stojących na drodze do osiągnięcia jednolitego rynku niż w chwili jego utworzenia⁽⁴⁾.

1.2 EKES jest jednym z głównych partnerów, jeśli chodzi o organizację Miesiąca Jednolitego Rynku. Zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego ma kluczowe znaczenie dla należytego ukierunkowania środków wymaganych do ponownego ożywienia jednolitego rynku, ponieważ środki te wywierają wpływ na te organizacje.

1.3 Po około 30 latach trzeba na nowo określić linię polityki ekonomicznej UE i położyć kres przekonaniu, że wolny rynek jest zawsze w stanie skorygować dysfunkcyjne zachowanie rynku. Niedawny kryzys gospodarczy i finansowy wywarł znaczny negatywny wpływ na sytuację obywateli, których poświęcenie musi przełożyć się na nowe perspektywy, gdyż w przeciwnym razie poparcie dla integracji europejskiej osłabnie jeszcze bardziej. W związku z tym przyjęcie i wdrażanie inicjatyw dotyczących Aktu o jednolitym rynku I i II postrzega się jako zbyt powolne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 28.1.2012, s. 99.

⁽²⁾ Dz.U. C 132 z 3.5.2011, s. 47; Dz.U. C 24 z 28.1.2012, s. 99; Dz.U. C 299 z 4.10.2012, s. 165.

⁽³⁾ COM(2010) 603 final.

⁽⁴⁾ Zob. katalog przeszkód stojących na drodze do osiągnięcia jednolitego rynku opublikowany przez Centrum Monitorowania Jednolitego Rynku: <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.publications.24626>.

1.4 Należy podjąć konkretne działania w celu zwalczania wszelkich rodzajów ubóstwa, tzn. ubóstwa energetycznego, ubóstwa konsumpcyjnego, nadmiernego zadłużenia itp., które jest skutkiem kryzysu finansowego i które podważa wzrost gospodarczy i urzeczywistnienie jednolitego rynku.

1.5 EKES wielokrotnie naciskał na zwiększenie poczucia współodpowiedzialności państw członkowskich za stworzenie dobrze funkcjonującego jednolitego rynku dzięki odpowiedniemu wdrażaniu i egzekwowaniu. Egzekwowanie przepisów musi mieć nowy wymiar transgraniczny obejmujący współpracę. Podstawą jednolitego rynku, który sprawdziłby się w przyszłości, musi być zrównoważona, wysoce konkurencyjna gospodarka oparta na zrównoważonych procesach i produktach, godnych warunkach pracy i innowacjach. Ważne jest to, że Komisja stawia 500 mln obywateli UE w centrum jednolitego rynku. Stanowią oni znaczącą siłę gospodarczą i ich wydatki odpowiadają 56 % PKB UE, jak wskazano w przedstawionym przez Komisję Europejskim programie na rzecz konsumentów⁽⁵⁾.

1.6 Jednolity rynek musi być narzędziem przynoszącym konkretne rezultaty, zgodne z dorobkiem prawnym w dziedzinie społecznej i w dziedzinie ochrony środowiska. Inicjatywy w ramach Aktu o jednolitym rynku I i II muszą być skoordynowane z rozwiązaniami i działaniami wcielonymi w życie, aby wzmocnić UGW (paktem fiskalnym, Europejskim Mechanizmem Stabilności, paktem euro plus itd.)

1.7 Negocjacje dotyczące umów o wolnym handlu należy wykorzystać do egzekwowania równych warunków konkurencji, na przykład wzajemności opłat taryfowych, a przy tym utrzymać wysokie standardy ochrony konsumentów, ochrony środowiska i ochrony socjalnej. Konkurując z globalnymi graczami, UE musi zadbać o elementy, które zwiększą jej konkurencyjność, takie jak dostępne źródła energii, wykwalifikowana siła robocza i elastyczny rynek pracy.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 11 z 15.1.2013, s. 54.

2. Jednolity rynek internetowy

2.1 Niedawno przyjęte rozporządzenie w sprawie dystrybucji selektywnej utrzymało dyskryminację między kanałami dystrybucji off-line i on-line, zezwalając na wymóg, by niektórzy dystrybutorzy musieli posiadać fizyczny sklep (w realnie istniejącym budynku), zanim będą mogli rozpocząć sprzedaż on-line. Nowe rozporządzenie nie zapobiegnie selektywnej dystrybucji produktów codziennego użytku, co może mieć negatywny wpływ na konkurencję i możliwości wyboru dla konsumentów.

2.2 Komisja Europejska powinna zająć zdecydowane stanowisko i potwierdzić zasadę neutralności wyszukiwania, zgodnie z którą wyszukiwarki nie powinny manipulować naturalnie pojawiającymi się wynikami zgodnie ze swymi interesami handlowymi. Środki zaradcze oparte na oznakowaniu wyników wyszukiwania nie wystarczą do przywrócenia konkurencji, ukrócenia antykonkurencyjnych zachowań i poprawy sytuacji konsumentów.

2.3 Ochrona danych

2.3.1 Po przyjęciu zmienionego rozporządzenia o ochronie danych ważne będzie, by zapewnić państwom członkowskim wytyczne dotyczące poszczególnych przepisów, co da pewność ich spójnego wdrażania.

2.3.2 Szczególną uwagę należy zwrócić na opracowanie standardowych oświadczeń o ochronie prywatności. Nowe rozporządzenie zawiera przepis wymagający, by strategie dotyczące ochrony prywatności były przejrzyste i zrozumiałe dla konsumentów. Opracowanie standardowych oświadczeń o ochronie prywatności pomoże zagwarantować, że konsumenci będą odpowiednio informowani o przetwarzaniu ich danych osobowych i że strategie dotyczące ochrony prywatności nie będą już skomplikowanymi tekstami prawnymi. Należy zadbać, by nie powodowało to nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych ani kosztów dla przedsiębiorstw, zwłaszcza dla MŚP.

2.4 Prawa autorskie

2.4.1 Zgodnie z zaleceniami byłego komisarza António Vitorino Komisja Europejska powinna podjąć działania następcze, aby zapewnić stopniowe wycofywanie obecnych systemów opłat z tytułu praw autorskich. W krótkim okresie należy zreformować obecny system i wyjaśnić, że w odniesieniu do treści cyfrowych objętych umowami licencyjnymi nie będą pobierane dalsze opłaty w związku z umieszczaniem tych treści w chmurze lub przechowywaniem w chmurze przez usługodawcę. Ważne jest również, by opłaty z tytułu praw autorskich stały się widoczne dla użytkowników końcowych i by obliczać opłaty na podstawie szkód gospodarczych powodowanych przez kopiowanie na użytek prywatny.

2.4.2 Dyrektywa o prawach autorskich z 2011 r. nie pozwoliła osiągnąć celu dotyczącego harmonizacji przepisów państw członkowskich UE dotyczących praw autorskich. Istnieją znaczne różnice, jeśli chodzi o wyjątki i ograniczenia, co powoduje brak pewności prawa zarówno dla konsumentów, jak i dla twórców. Przegląd tej dyrektywy powinien być priorytetem.

2.4.3 Obecny system dystrybucji treści audiowizualnych, oparty na platformach i terytorialnych wariantach dystrybucji, musi zostać dostosowany do środowiska cyfrowego i odpowiadać oczekiwaniom konsumentów. Należy ograniczyć

chronologiczne wprowadzanie filmów do dystrybucji na różnych nośnikach (w kinach, na DVD i w formie wideo na żądanie) i na różnych obszarach oraz umożliwić większą elastyczność. Istnieje przestrzeń do eksperymentowania z innowacyjnymi modelami biznesowymi, które umożliwiłyby określenie jednego terminu wprowadzenia do dystrybucji treści audiowizualnych w państwach o wspólnych tradycjach kulturowych i językowych.

2.5 Produkty cyfrowe

2.5.1 Konieczne jest kontynuowanie procesu harmonizacji rozpoczętego w 2011 r. w związku z przyjęciem dyrektywy o prawach konsumentów poprzez dokonanie przeglądu i aktualizacji dyrektywy o sprzedaży konsumenckiej z 1999 r. tak, by pozwalała ona sprostać wyzwaniom gospodarki cyfrowej – pilnie potrzebne są bowiem środki zaradcze dotyczące wadliwych produktów z zakresu treści cyfrowych.

2.5.2 Komisja powinna opracować wytyczne dotyczące stosowania prawodawstwa dotyczącego nieuczciwych postanowień umownych (dyrektywa 1993/13/EWG) w odniesieniu do zawieranych z konsumentami umów na dostawę treści cyfrowych.

3. Towary i usługi

3.1 We wrześniu 2013 r. Komisja Europejska zaproponowała pakiet legislacyjny mający na celu osiągnięcie w pełni funkcjonującego europejskiego jednolitego rynku łączności elektronicznej. EKES ubolewa, że we wniosku tym nie skorzystano z okazji, by jeszcze bardziej zmniejszyć opłaty za roaming i w ten sposób ulepszyć jednolity rynek dla obywateli europejskich. Z zadowoleniem przyjmuje natomiast proponowane przepisy zmierzające do ułatwienia zmiany operatora, zapewnienia uczciwszych warunków umów i praktyk biznesowych oraz lepszego egzekwowania prawa i możliwości dochodzenia roszczeń. Przepisy dotyczące neutralności sieci stanowią krok we właściwym kierunku, jednak należy je dalej wzmocnić.

3.2 Stosunek ilości sektorów zharmonizowanych do niezharmonizowanych odpowiada podstawowym potrzebom gospodarki. Wszelkie dalsze działania zmierzające do harmonizacji innych sektorów towarowych musi poprzedzać dogłębna analiza. W przypadku sektorów niezharmonizowanych objętych zasadą wzajemnego uznawania Komisja powinna wydać wytyczne dotyczące roli i statusu prawnego prywatnych podmiotów wykonujących badania, które nie akceptują zaświadczeń wydawanych przez takie podmioty działające w innych państwach. Należy uzupełnić dwujęzyczny wykaz produktów niezharmonizowanych na stronie internetowej Komisji Europejskiej.

3.3 Nadal jeszcze nie istnieje jednolity rynek detalicznych usług finansowych dla konsumentów. Ze względu na przeszkody biznesowe i handlowe konsumenci praktycznie nie mają możliwości kupna usług finansowych poza granicami swego kraju. Obecne duże różnice między państwami członkowskimi w zakresie jakości i ceny rachunków bankowych, rachunków oszczędnościowych, kredytów hipotecznych itd. mogłyby sprawić, że dla konsumentów interesujące byłoby nabywanie produktów finansowych z innych państw. EKES wzywa Komisję Europejską do przeanalizowania tej sytuacji i wyjścia z różnymi inicjatywami. Konsumenci często nie otrzymują obiektywnych i niezależnych zaleceń czy porad dotyczących ważnych decyzji finansowych powiązanych z gromadzeniem oszczędności emerytalnych i innymi inwestycjami czy kredytami zaciąganimi na długi okres. W całej Europie należy promować modele niezależnego i przystępnego cenowo doradztwa finansowego.

3.4 Egzekwowanie przepisów dotyczących usług finansowych nadal nie jest zadowalające: w niektórych państwach członkowskich nie ma organu zajmującego się ochroną konsumentów lub też, gdy organ taki istnieje, jego uprawnienia są nierzadko zbyt ograniczone. Także utworzone dwa lata temu europejskie organy nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA), Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA)) nie mają wystarczająco dużych uprawnień w dziedzinie ochrony konsumentów. Należy poszerzyć ich kompetencje w tej dziedzinie i organy te muszą być w stanie koordynować działania z organami krajowymi.

3.5 Największe możliwości dokonania dalszych ulepszeń stwarza jednolity rynek usług, w tym usług związanych z infrastrukturą sieciową (dotyczących telekomunikacji, energii elektrycznej, gazu, transportu i ubezpieczeń). Poprawa funkcjonowania punktów kompleksowej obsługi we wszystkich państwach członkowskich jest warunkiem tego, by dyrektywa przyczyniała się do tworzenia wzrostu gospodarczego i miejsc pracy. Komisja powinna wydawać zalecenia regulacyjne dotyczące usuwania przeszkód, których istnienie wyszło na jaw w ramach wzajemnej oceny wdrożenia dyrektywy⁽⁶⁾. EKES apeluje o stworzenie pełnej bazy danych wszystkich systemów udzielania pozwoleń, aby wskazać zarówno najlepsze praktyki w zakresie regulacji, jak i te wymogi organów wydających pozwolenia, które są bezużyteczne i nie do przyjęcia.

4. Swobodny przepływ pracowników

4.1 EKES popiera działania mające na celu poprawę swobodnego przepływu pracowników, w tym likwidację barier takich jak uznawanie kwalifikacji. Niezbędna jest w szczególności modernizacja i liberalizacja tego systemu, zwiększenie koordynacji sektora opieki zdrowotnej, aby zapobiec niedoborom siły roboczej w państwach pochodzenia, pogłębienie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz utworzenie punktu kompleksowej obsługi w celu ułatwienia procedur rejestracji⁽⁷⁾.

4.2 Ogólna dyrektywa ramowa, powiązane dyrektywy i stałe monitorowanie za pośrednictwem wieloletnich planów strategicznych zaowocowały spójnością zasad bezpieczeństwa (w tym wymogów minimalnych) przestrzeganych przez pracowników, także tych znajdujących się w sytuacjach transgranicznych (tymczasowo i w wyniku mobilności). Od 1978 r. proces ten był stale realizowany za pośrednictwem kolejnych planów działania. Gdy wdrażanie ostatniego zakończyło się w grudniu 2012 r., Komisja nie rozpoczęła realizacji nowego planu. Aby kontynuować ten proces konwergencji, Komisja Europejska powinna (jak podkreślił Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy) w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi pilnie przyjąć nowy strategiczny plan działania UE służący propagowaniu wysokich norm bezpieczeństwa.

4.3 Wycofanie rozporządzenia Monti II nie rozwiązuje problemów, jakie powstały w wyniku wyroków Europejskiego

Trybunału Sprawiedliwości bazujących na nieadekwatnych przepisach UE dotyczących delegowania pracowników⁽⁸⁾ i na ich wdrażaniu. Europejscy partnerzy społeczni nie byli w stanie osiągnąć w tej kwestii porozumienia. Niemniej jednak Komisja powinna rozważyć zaproponowanie państwom członkowskim dołączenia do traktatów europejskich protokołu w sprawie postępu społecznego, w którym stwierdzono by, że prawa społeczne nie są podporządkowane swobodom gospodarczym. Mogłoby to służyć doprecyzowaniu, że jednolity rynek nie jest celem samym w sobie, lecz został także ustanowiony z myślą o dokonaniu postępu społecznego i osiągnięciu dobrobytu z korzyścią dla wszystkich obywateli UE⁽⁹⁾.

4.4 Gdy łamane są prawa materialne UE, pracownicy, konsumenci i przedsiębiorstwa muszą być w stanie dochodzić praw przyznanych im przez prawodawstwo UE. Jednakże w tym kontekście UE odnosi się jedynie do praw konsumentów i przedsiębiorstw. Pracownicy muszą mieć taką samą możliwość dochodzenia praw przyznanych im przez prawodawstwo UE w przypadku transgranicznych konfliktów pracowniczych. Choć często twierdzi się, że pracownicy mają dostęp do wymiaru sprawiedliwości i mogą dochodzić swych roszczeń i wymagać przestrzegania warunków pracy i przepisów prawnych przed lokalnymi sądami w państwach przyjmujących, w praktyce odsyła się ich do sądów w państwie pochodzenia⁽¹⁰⁾.

5. Transpozycja, wdrażanie i egzekwowanie przepisów

5.1 Nowe wyzwanie, jeśli chodzi o egzekwowanie praw konsumentów, wiąże się z dużymi przedsiębiorstwami międzynarodowymi czy stowarzyszeniami stosującymi ogólnoeuropejskie strategie marketingowe, do których nie można już zastosować krajowych koncepcji egzekwowania przepisów. Należy dążyć do lepszej współpracy między krajowymi organami egzekwowania prawa i do odgrywania przez Komisję Europejską bardziej znaczącej roli we wspólnym koordynowaniu tych działań. Trzeba też lepiej wykorzystywać synergii między publicznymi i prywatnymi podmiotami zajmującymi się sprawami egzekwowania przepisów, takimi jak organizacje konsumenckie.

5.2 Współpraca między krajowymi organami egzekwowania prawa stała się kwestią o kluczowym znaczeniu, ale jak dotąd nie przynosi ona zbyt dobrych rezultatów. Komisja Europejska powinna odgrywać większą rolę w koordynowaniu krajowych działań w zakresie egzekwowania przepisów w przypadkach, w których naruszenie prawa ochrony konsumentów ma wymiar ogólnoeuropejski. Ponadto trzeba też prowadzić dalsze dyskusje o przyznaniu Komisji Europejskiej uprawnień w zakresie egzekwowania unijnych przepisów ochrony konsumentów (podobnie jak w przypadku prawa konkurencji)⁽¹¹⁾.

6. Kwestie dotyczące konsumentów

6.1 EKES ubolewa nad tym, że po tylu latach i pomimo przeprowadzonych czterech konsultacji zaproponowano jedynie niewiążącą inicjatywę dotyczącą dochodzenia roszczeń zbiorowych. Ponadto zasady zapisane w zaleceniu Komisji Europejskiej nie odpowiadają potrzebom konsumentów i nie dorównują status quo w niektórych państwach członkowskich.

⁽⁶⁾ EKES –owskie Centrum Monitorowania Jednolitego Rynku dokona oceny wpływu dyrektywy usługowej na sektor budowlany szeregu państw członkowskich z punktu widzenia społeczeństwa obywatelskiego.

⁽⁷⁾ C. Dhéret; A. Lazarowicz; F. Nicoli; Y. Pascouau; F. Zuleeg, „Making progress towards the completion of the Single European Labour Market” [Postęp w urzeczywistnianiu jednolitego europejskiego rynku pracy]. Badanie EPC nr 75 z maja 2013 r.

⁽⁸⁾ Zob. opinia EKES-u Dz.U. C 76 z 14.3.2013, s. 24.

⁽⁹⁾ Art. 3 ust. 3. TUE.

⁽¹⁰⁾ http://www.uva-aias.net/uploaded_files/publications/WP118-Cremers,Bulla.pdf.

⁽¹¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-228_en.htm.

6.2 Nieuczciwe praktyki handlowe

6.2.1 Lepsze egzekwowanie zapisów dyrektywy w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych powinno zostać nakierowane w środowisku cyfrowym w szczególności na handel elektroniczny (np. praktyki wprowadzające konsumentów w błąd, jeśli chodzi o prawa przysługujące im w związku z gwarancją prawną, nieprzejrzyste i nieuczciwe warunki umowy), a w sektorze transportu lotniczego na rezerwacje online itd.

6.3 Normalizacja informacji przedkontraktowych w przypadku umów konsumenckich

6.3.1 EKES przyjmuje z zadowoleniem zaproponowaną w programie na rzecz konsumentów z 2012 r. normalizację informacji przedkontraktowych, o których mowa w art. 5 i 6 dyrektywy w sprawie praw konsumentów. Powinno to pomóc sprawić, by informacje podawane przed zawarciem umowy były wszechstronne, przejrzyste, łatwo dostępne i zrozumiałe. Takie działanie wymagałoby pomocy i wsparcia ze strony organizacji konsumenckich i uwzględnienia wyników badań dotyczących zachowania konsumentów w odniesieniu do obciążenia informacją (np. SWD(2012) 235 final, 19 lipca).

6.4 Handel elektroniczny i dostawy transgraniczne

6.4.1 Trzeba koniecznie zająć się problemem wysokich (lub wyższych) cen dostaw transgranicznych w porównaniu z dostawami krajowymi oraz stworzyć bardziej konkurencyjne rynki internetowe. Cena dostawy transgranicznej jest często tak wysoka, że dokonywanie zakupów za granicą nie stanowi dla konsumenta prawdziwej korzyści, nawet jeśli towary są tańsze. Badanie przeprowadzone dla Komisji Europejskiej w 2011 r. ⁽¹²⁾ potwierdziło, że podawane do wiadomości ceny transgranicznej dostawy paczek są średnio dwa razy wyższe niż krajowe ceny odniesienia.

6.5 Informacje dla konsumentów

6.5.1 Znaczna część prawodawstwa europejskiego i krajowego zasadza się na założeniu, że poinformowani konsumenci to konsumenci o mocnej pozycji, którzy są w stanie wybrać najlepsze produkty i usługi. Wymóg podawania informacji dla konsumentów nadal jest jednym z głównych narzędzi regulacyjnych, ale jego ograniczenia są dobrze znane, gdyż konsumenci często nie czytają lub nie rozumieją informacji dotyczących umów, które są pisane i przedstawiane w sposób niezrozumiały. Komisja powinna przeanalizować i zaproponować rozwiązania, których celem będzie poprawa informowania konsumentów oraz włączenie w to przedsiębiorstw, organów regulacyjnych i organizacji konsumenckich.

6.5.2 Rozpoczęte przez Komisję prace dotyczące zasad dla narzędzi porównawczych, takich jak niezależność i bezstronność, powinny szybko zaowocować konkretnymi rozwiązaniami, w tym wytycznymi dla organów regulacyjnych i przedsiębiorstw.

6.6 Zrównoważone produkty

6.6.1 Zrównoważoność i bezpieczeństwo produktów z jednej strony oraz zaufanie konsumentów z drugiej strony to dwie

strony tego samego medalu. Planowane postarzenie produktów (wbudowane ograniczenie ich trwałości) to strategia handlowa sprzeczna z zasadami zrównoważonej produkcji i konsumpcji. Komisja Europejska powinna przeanalizować ewentualną konieczność powiązania oczekiwań konsumentów co do trwałości produktu z okresem gwarancji prawnej. Komitet podkreśla, że środki dotyczące trwałości i okresu eksploatacji, usług posprzedażnych i zapasów części zamiennych wsparłyby zrównoważoną konsumpcję i produkcję ⁽¹³⁾.

7. Otoczenie biznesu

7.1 EKES apeluje o zmniejszenie obciążeń administracyjnych, zwłaszcza dla MŚP, a przy tym podkreśla potrzebę stosowania inteligentnych regulacji na poziomie unijnym i krajowym ⁽¹⁴⁾. Państwa członkowskie powinny w czasie rzeczywistym prezentować w internecie transpozycję prawodawstwa UE, włączając społeczeństwo obywatelskie w proces transpozycji i podnosząc świadomość co do nowych przepisów.

7.2 Komitet zachęca Komisję do uwzględnienia specyficznych cech małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw w grupie MŚP podczas przygotowywania ocen skutków i sporządzania tekstów legislacyjnych; mikroprzedsiębiorstwa, małe przedsiębiorstwa i średnie przedsiębiorstwa powinny być traktowane jak trzy oddzielne grupy, a nie jako jedna grupa MŚP ⁽¹⁵⁾.

7.3 Dostęp do finansowania ma kluczowe znaczenie, zwłaszcza dla MŚP. UE powinna wspierać przechodzenie od (w dużym stopniu dominującego) finansowania bankowego do innych produktów kapitałowych, takich jak kapitał wysokiego ryzyka i rynki kapitałowe. Aby mogło to dobrze funkcjonować, inwestorzy muszą być przekonani, że istnieje stabilne środowisko inwestycyjne o długoterminowych strategiach.

7.4 EKES zaleca, by ocenić możliwość utworzenia europejskiego gwarantowanego funduszu finansowego, aby zapewniać MŚP spełniającym określone podstawowe kryteria środki finansowe za pośrednictwem systemu, który umożliwiłby danej firmie łatwy dostęp do kredytu bez konieczności spełnienia wymogu związanego z zabezpieczeniem lub innych wymogów stawianych zwykle przez banki. W zarządzanie tym systemem włączone zostałyby reprezentatywne organizacje biznesowe sprawujące nadzór nad danym przedsiębiorstwem ⁽¹⁶⁾.

7.5 Zwiększenie przejrzystości i rozliczalności powinno być priorytetem tak, by jednolity rynek skutecznie przyczyniał się do stworzenia środowiska prawnego, w którym szanuje się uzasadnione interesy wszystkich zainteresowanych stron. Inicjatywy w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw powinny dotyczyć także możliwego nadużywania podwykonawstwa i outsourcingu, zwłaszcza w odniesieniu do transgranicznego świadczenia usług czy rekrutacji pracowników. Trzeba rozważyć instrument prawny UE służący zwalczaniu nadużyć związanych z przedsiębiorstwami działającymi na zasadzie

⁽¹³⁾ Dz.U. C 66 z 3.3.1997, s. 5.

⁽¹⁴⁾ Można by na przykład zastosować przyjętą w Zjednoczonym Królestwie zasadę „one-in/one-out”, oznaczającą zasadniczo, że gdy wprowadza się nowe uregulowanie, trzeba jednocześnie znieść inny akt prawny.

⁽¹⁵⁾ Opinia EKES-u „Inteligentne regulacje – odpowiedź na potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw”, Dz.U. C 327 z 12.11.2013, s. 33.

⁽¹⁶⁾ Zob. na przykład doświadczenia związane z tzw. „kartą Seczenyi” na Węgrzech.

⁽¹²⁾ „Intracommunity cross-border parcel delivery” [Wewnątrzspółnotowe transgraniczne doręczanie przesyłek] – badanie przeprowadzone dla Komisji Europejskiej przez FTI Consulting, Londyn, 2011 r.

„skrzynki pocztowej” i popełnianych przez te przedsiębiorstwa, które zakłócają konkurencję dla MŚP, obchodzą normy pracy i unikają opłat ustawowych. Prowadzenie postępowań przeciwko takim prowadzącym działalność w całej UE nieprawdziwym przedsiębiorstwom trzeba ułatwić nie tylko w państwie pochodzenia, ale także w innych państwach członkowskich.

8. Opodatkowanie

8.1 Lepsza współpraca między państwami członkowskimi i na poziomie światowym w odniesieniu do przejrzystości i informacji dotyczących rachunków bankowych w UE jest niezbędna, aby zwalczać uchylanie się od opodatkowania, które oblicza się w UE na miliard euro. EKES wzywa do szybkiego zawarcia porozumienia co do unijnej dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności oraz co do mandatu do wynegocjowania mocniejszych umów podatkowych ze Szwajcarią i innymi państwami.

9. Sieci

9.1 Energia

9.1.1 Komunikat Komisji „Uruchomienie wewnętrznego rynku energii” z listopada 2012 r. stanowi ważny krok w kierunku utworzenia wewnętrznego rynku energii do 2014 r. Trzeba poczynić dalsze postępy poprzez uwzględnienie rzeczywistych warunków, z jakimi mają do czynienia europejscy konsumenci energii. Należy ułatwić zmianę dostawców energii i konsumenci muszą otrzymywać niezależne porady, aby mogli zdecydować, co jest dla nich najlepsze. Proaktywne krajowe organy regulacyjne, o uprawnieniach umożliwiających im monitorowanie fakturowania, zmiany dostawcy i skarg konsumentów, mają kluczowe znaczenie dla jednolitego rynku.

9.1.2 UE musi zdywersyfikować źródła importu energii, znaleźć alternatywy i stworzyć sieci. Wspieranie niektórych odnawialnych źródeł energii może prowadzić do zakłóceń na

rynku, dlatego też należy stopniowo zmniejszać to wsparcie. Trzeba utworzyć punkty kompleksowej obsługi, aby procedury przyznawania pozwoleń przebiegały szybciej oraz były bardziej przejrzyste i prostsze. Znacznie zmniejszyłoby to obciążenia dla podmiotów chcących inwestować w infrastrukturę energetyczną.

9.2 Transport

9.2.1 Rozpowszechnienie nieuczciwych warunków w umowach dotyczących transportu lotniczego to coraz bardziej niepokojący problem w całej UE. W ostatnich latach szereg organizacji konsumenckich wystąpiło na drogę sądową przeciwko dużym europejskim liniom lotniczym, w wyniku czego sądy krajowe uznały wiele powszechnie stosowanych w umowach warunków za nieuczciwe. Komisja Europejska przegapiła okazję do zajęcia się tą kwestią podczas przeglądu rozporządzenia nr 261/2004 w sprawie praw pasażerów linii lotniczych. Powinna ona sporządzić wiążący wykaz nieuczciwych zapisów w umowach zawieranych z pasażerami.

9.2.2 Aby jednolity rynek lepiej funkcjonował, konieczne jest promowanie **kolejowych przewozów towarowych** i transportu multimodalnego⁽¹⁷⁾. Trzeba poczynić większe wysiłki w celu przyjęcia technicznych specyfikacji interoperacyjności⁽¹⁸⁾.

9.2.3 Transgraniczna działalność kolejowych przewoźników towarów jest nadal ograniczona. Nie istnieją warunki umożliwiające dalsze otwarcie unijnego rynku transportu towarowego. Zmiany przepisów UE dotyczących dostępu do rynku transportu (w tym kabotażu) powinny zostać powiązane z działaniami harmonizacyjnymi w zakresie egzekwowania przepisów, kwestii socjalnych i podatkowych. Jeśli te wstępne warunki nie zostaną spełnione, zmiany przepisów dotyczących kabotażu mogą mieć negatywny wpływ na uczciwą konkurencję i równowagę sektora. Zanim to nastąpi, należy egzekwować obecnie obowiązujące przepisy⁽¹⁹⁾.

Bruksela, 16 października 2013 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Henri MALOSSE

⁽¹⁷⁾ Zob. opinie EKES-u: Dz.U. C 143 z 22.5.2012, s. 130 i Dz.U. C 24 z 28.1.2012, s. 146.

⁽¹⁸⁾ COM(2013) 32 final: Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów na temat postępów w dążeniu do osiągnięcia interoperacyjności systemu kolei.

⁽¹⁹⁾ Jak uzgodnili partnerzy społeczni w sektorowym dialogu społecznym,
<http://www.iru.org/cms-filesystem-action/Webnews2012/CabotageStatement.E.pdf>.